

ние и предпазливостъ. Съ какви методи ще си послужи, това е нейна работа. Задачата на човѣка е да се ползува отъ методитѣ и пособията на природата за неговото възпитание. Природата има предъ видъ да усъвършенствува човѣка, да го направи безсмъртенъ.

Какво се иска отъ човѣка, за да стане безсмъртенъ? Искане ли да стане безсмъртенъ, човѣкъ трѣбва да измѣни напълно своя мирогледъ. Новъ мирогледъ, ново разбиране, новъ моралъ е нуженъ на човѣка, за да придобие безсмъртие. Безсмъртниятъ трѣбва да бжде готовъ на всичко. Каквото и да се случи въ живота му, по негова воля, или вѣнъ отъ него, той трѣбва да го приеме съ готовностъ. Лесно е човѣкъ да бжде добъръ, когато всичко става по негова воля. Изкуство е, когато нѣщата не ставатъ по негова воля, той да запази мира си и да прояви добротата си. Ще кажете, че човѣкъ трѣбва да се стреми да бжде пръвъ въ всичко. Добре е човѣкъ да бжде пръвъ, но какво се иска за това? Пръвъ човѣкъ е онзи, който всѣки день изправя по една своя погрѣшка. Всѣко изправяне на погрѣшкитѣ е прибавяне на нѣщо положително къмъ характера на човѣка.

Следователно, човѣкъ не може да предаде нѣщо къмъ характера си, ако не изправи поне една отъ погрѣшкитѣ си. Каже ли нѣкой, че не може да изправи погрѣшкитѣ си, че е неспособенъ да направи това, казваме, че този човѣкъ държи способноститѣ и дарбитѣ си въ потенци-